

[Kjeld Olesen.]

det konservative folkeparti stillet ændringsforslag om, at den skal nedsættes fra 90 til 81, og man har med dette stilet imod det samme mindreprovenu, der er tale om for moms-nedsættelsen. Socialdemokratiet anbefaler, at man stemmer imod dette ændringsforslag. Vi finder, at det, det drejer sig om, først og fremmest er at få sat beskæftigelse i gang og få denne sat i gang bl. a. igennem den nødvendige forbrugsstimulans. Hvis det var sådan, at vi skulle diskutere en lettelse i den direkte beskatning, finder vi, at der er andre metoder, der er nok så anvendelige. Jeg behøver bare at pege på forlængelse af proportionalstrækket og forhøjelse af personfradraget. Men det, vi diskuterer, er ikke en skattereform. Det, vi diskuterer, er at få sat gang i beskæftigelsen, i forbruget, og her er der ingen tvivl for os om, at moms-nedsættelsen er det mest effektive.

Dernæst en bemærkning om lovforslaget fra venstre om midlertidigt investeringsfradrag. Der er tale om nogle redaktionelle ændringer, som vi naturligvis kan anbefale, og ligeledes kan vi anbefale andre ændringsforslag stillet af ministeren. Ifølge det oprindelige forslag var det således, at det 20 pct. fradrag af salgssummen i og for sig skulle stå for sig selv. Det ændringsforslag, der nu er stillet, går ud på, at det skal være 20 pct. fradrag af forskellen mellem anskaffelsessummen og værdien af det udskiftede driftsmiddel.

Jeg har godt set i betænkningen, at man, ikke mindst fra fremskridtspartiet, peger på, at der er mulighed for misbrug af denne lovgivning, og der er jo så mange lovgivninger, hvor der i virkeligheden er tale om misbrug. Men jeg synes, at der gennem de ændringsforslag, ministeren er kommet med, er gjort, hvad der kunne gøres for at sikre, at loven kommer til at virke efter sin hensigt. Jeg tænker her på en lang række specifikationer, der direkte hindrer denne misbrug, og jeg tænker ikke mindst på, at der bag om dette ligger, at man i forbindelse med selvangivelsen skal afgive erklæring om anskaffelser og afhændelser, hvis man i løbet af året har gjort brug af denne lov.

Det sidste, jeg vil gøre en bemærkning om, idet øvrige forslag fra skatte- og afgiftsudvalget ikke indeholder ændringsforslag, er venstres lovforslag om henlæggelse til in-

vesteringsfonds. Kernen i forslaget er jo, at de nuværende 20 pct. af overskuddet, der kan henlægges til investeringsfonds, skulle forhøjes til 25 pct. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det nok ikke er det af de mange forslag, vi finder mest effektivt, når det drejer sig om at skaffe beskæftigelse, men vi kan anbefale det og anbefaler ministerens ændringsforslag også om, at der først efter 3 måneder fra henlæggelsen kan blive tale om frigivelse, ganske simpelt fordi man skal have en rimelig tid til at undersøge, om betingelserne for frigivelse er til stede.

Med disse bemærkninger kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale de af flertallet stillede ændringsforslag.

Anders Andersen (V):

Jeg vil da gerne indledningsvis understrege, at de 10 lovforslag, som vi her behandler, har fået en saglig udvalgsbehandling. Alle stillede spørgsmål er besvaret, der har været den tid til rådighed, som de fremmødte deputationer ønskede, og der har været plads og lejlighed til at debattere både svarene og også de henvendelser, som vi har fået. Der er altså ikke tale om, at der har været et forceret arbejde, som kan betegnes som lovjaskeri, og det hilser jeg med stor tilfredshed.

Der er stillet en række ændringsforslag af ministeren for skatter og afgifter, og alle disse ændringsforslag, som efter vor opfattelse er forbedringer, kan jeg anbefale, mens jeg ikke kan anbefale de af fremskridtspartiet, de konservative, SF og kommunisterne stillede ændringsforslag.

Der har været rejst en række problemer under mødet med deputationer, problemer, som vi har overvejet, og hvoraf nogle vil kunne løses rent administrativt, og vi har forstået, at specifikke spørgsmål også vil blive forhandlet på en rimelig og fornuftig måde.

Vi kan naturligvis ikke se bort fra, at det gennem en sådan ekstraordinær lovgivning, som er affødt af den, vi kan vist godt sige ekstraordinære situation, som det danske samfund befinder sig i i forbindelse med den almindelige afmatning og den deraf følgende manglende beskæftigelse, må medføre, at det kan være nødvendigt at tage ekstraordinære midler i brug.

I den plan, som venstre lagde frem, var